

Határtalanul! 2015 - Erdély visszavár

2015. május 4-8. között iskolánk 7. K osztályos tanulói, valamint kísérőtanáraik ötnapos erdélyi kiránduláson vettek részt, mely a **Határtalanul!** program segítségével valósulhatott meg. A kirándulásra való felkészülés már hetekkel korábban elkezdődött, az osztály tanulói számos kiselőadással készültek magyar irodalomból, történelemből, kémiából, földrajzból és művészettörténetből is.

Az indulás reggelén nagy volt az izgalom, hiszen a legtöbben még sosem voltak ilyen távol szüleiktől és a többség Erdélyben is először járt. A határátkelést követően Nagyváradra érkeztünk, ahol a legnagyobb érdeklődésre az egyházművészeti gyűjtemény egyik legszebb darabja, a Szent László herma tartott számot. Persze a csodás szecessziós épületek is mindenkinek elnyerték a tetszését. A Királyhágónál rövid pihenőt tartottunk, s gyönyörködhattunk a tájban, míg Csucsán számos érdekességet hallhattunk Ady Endréről, s kapcsolatáról Boncza Bertával. Este elfoglaltuk szálláshelyeinket Magyarlónán, ahol fedelmi vacsorában és ellátásban részesültünk, s számos érdekes történetet hallgathattunk meg az ott élő magyarok életéről.

Második nap Kolozsvár felé vettük az irányt. Sajnos az idő szűke miatt csupán néhány órát tölthettünk ebben a csodálatos városban, ám az ezt követő programunk, a parajdi sóbánya meglátogatása kárpótolt minket. Már a bányába vezető út is kalandos volt, de több kilométerrel a föld alatt is számos érdekesség várt ránk. Ezt követően a verőfényes napsütésben vásárolgattunk kicsit Korondon, s mindannyian elámultunk az egyik korondi fazekasműhelyben folyó munka láttán. Második napi programunkat Farkaslakán, Tamási Áronra emlékezve zártuk, majd továbbindultunk új szálláshelyünk, Székelyszentlélek felé. Itt az előző naphoz hasonlóan igen kedves fogadtatásban részesültünk, s élvezhettük a házigazdák vendégszeretétét.

Harmadik nap Csíkszeredára, majd Csíksomlyóra látogattunk, s bár a kegytemplom mindenkit lenyűgözött, a Békás-szoroshoz vezető úttól, s magától a szoros látványától még a szavunk is elállt. A Gyilkos-tónál kicsit kipihenhattuk magunkat, kellemesen megebédeltünk, s szinte mindenki megragadta az alkalmat, hogy helyi kürtös kalácsot vásároljon.

A negyedik napot rendhagyó történelem órával indítottuk a székelyszentléleki általános iskola hetedik osztályában, majd az itthonról hozott könyvesomagot átadtuk az iskola igazgatójának. Búcsút vettünk szállásadóinktól, s megígértük, hogy visszatérünk még. Bár az időjárás reggel még nem nekünk kedvezett, mire Fehéregyházára értünk a Petőfi-emlékmúzeumhoz már ismét ragyogóan sütött a nap. Segesváron előbb a híres Óratorony, majd Vlad Tepes vajda szülőháza várt minket, ahol még közös fotót is készítettünk Mátyás király egykori foglyával. Aznap programunkat Marosvásárhelyen zártuk, ahol olyan pompás épületeket csodálhattunk meg, mint a Kultúrpalota, vagy a Városháza. A hosszú nap után újra Magyarlónán szálltunk meg, ahol ismét az első nap megismert kedves arcok vártak minket.

Szinte észrevétlenül eljött az utolsó nap, amikor az egyhetes kirándulás zárásaként előbb a magyarvalkói templomot tekintettük meg, majd a varázslatos havasrekettyei vízeséshez kirándultunk, s végül Eger felé vettük az irányt.

Ha egy szóval kellene jellemeznem ezt az öt napot, azt mondanám csodálatos volt. Nem csupán a táj, hanem az ott élő emberek, kedvességük, vendégszeretetük, életszéméletük. Azt hiszem, mindannyian hálával tartozunk nekik, hogy öt napon át részesei voltak életünknek, mindenben segítettek minket, s sosem fogjuk elfelejteni őket.

Farkas Fruzsina, osztályfőnök